Onsdag den 7. juli 2021

P9_TA(2021)0338

Havvindmølleparkers og andre vedvarende energisystemers indvirkning på fiskerisektoren

Europa-Parlamentets beslutning af 7. juli 2021 om havvindmølleparkers og andre vedvarende energisystemers indvirkning på fiskerisektoren (2019/2158(INI))

(2022/C 99/10)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt« (COM(2019)0640),

— der henviser til EU's biodiversitetsstrategi for 2030 fremsat i Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »EU's biodiversitetsstrategi for 2030 — Naturen skal bringes tilbage i vores liv« (COM(2020)0380),

— der henviser til Kommissionens henstillinger fra maj 2020 om et positivt samspil mellem havvindmølleparker og fiskeri,

— der henviser til Kommissionens rapport om den blå økonomi af 11. juni 2020,

— der henviser til Kommunikationens meddelelse af 17. september 2020 med titlen »Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne« (COM(2020)0562),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. november 2020 med titlen »En EU-strategi for udnyttelse af potentialet i offshore vedvarende energi med en klimaneutral fremtid for øje« (COM(2020)0741),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger ([1]) (havstrategirammedirektivet),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning ([2]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ([3]),

— der henviser til den aftale, der blev vedtaget på den 21. partskonference (COP21) under FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) i Paris den 12. december 2015 (Parisaftalen),

— der henviser til sin beslutning af 16. januar 2018 om international havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid i forbindelse med de bæredygtige udviklingsmål for 2030 ([4]),

— der henviser til kortlægningstjenesterne »EMODnet Human Activities Vessels Density Mapping — Service, 2019« og »Offshore Renewable Energy Developments — 2018« fra data- og informationsstyringssystemet under Ospar,

— der henviser til rådgivningen fra Det Rådgivende Råd for Nordsøen (NSAC) af 28. december 2020 om udviklingen af havvindmølleparker og samspillet med fiskeriaktiviteter,

— der henviser til sin holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 24. juni 2021 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) ([5]),

([1]) EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.
([2]) EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135.
([3]) EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82.
([4]) EUT C 458 af 19.12.2018, s. 9.
([5]) Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0309.

— der henviser til den undersøgelse fra 12. november 2020, som Fiskeriudvalget (PECH) har bestilt, om indvirkningen af anvendelsen af havvindmøller og anden vedvarende havenergi på europæisk fiskeri,

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi,

— der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A9-0184/2021),

A. der henviser til, at EU sigter mod at blive klimaneutralt senest i 2050 i overensstemmelse med målene i den grønne pagt; der henviser til, at Kommissionen har foreslået et mål om at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 55 % inden 2030, mens Parlamentet har opfordret til et mål om en reduktion i drivhusgasemissionerne på 60 % senest i 2030; der henviser til, at havenergi er en af de muligheder, som medlemsstaterne kan vælge, for at nå dette mål; der henviser til, at den bør spille en central rolle i bestræbelserne på at nå disse mål gennem en integreret tilgang, der tager hensyn til de tre søjler for bæredygtighed;

B. der henviser til, at EU i henhold til traktaterne er ansvarligt for at sikre forsyningssikkerheden, og at medlemsstaterne er ansvarlige for at bestemme strukturen af deres energiforsyning og deres valg af energikilder, samtidig med at de overholder EU's mål om klimaneutralitet senest i 2050;

C. der henviser til, at 30 % af EU's efterspørgsel efter elektricitet ifølge Kommissionens skøn vil blive dækket af havvindmøller i 2050, hvilket svarer til en stigning fra den nuværende havvindmøllekapacitet på 12 GW i EU-27 til et mål på 300 GW i 2050; der henviser til, at efterspørgslen ifølge Kommissionens skøn vil nå op på 40 GW havenergikapacitet i 2050;

D. der henviser til, at Unionens energipolitik ifølge artikel 194 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal sikre energimarkedets funktion og energiforsyningssikkerheden, fremme energieffektivitet og energibesparelser og udvikling af vedvarende energi samt fremme sammenkoblingen af energinet; der henviser til, at fastlæggelse af medlemsstaternes energimiks fortsat er en national kompetence, og at sammensætningen af de enkelte energimiks derfor er yderst forskelligartet;

E. der henviser til, at de nordlige have (Nordsøen, Østersøen og det nordøstlige Atlanterhav) tegner sig for mere end 85 % af den samlede havvindmøllekapacitet i EU-27's farvande;

F. der henviser til, at medlemsstaternes geografiske karakteristika og de europæiske havområder i EU er meget forskelligartede; der henviser til, at udviklingen af havvindmølleparker og andre vedvarende energisystemer for nuværende er koncentreret i Nordsøen og Østersøen, hvor forholdene er gunstigere; der henviser til, at muligheden for eller hensigtsmæssigheden af i fremtiden at skabe anlæg til havenergi eller øge deres størrelse eller kapacitet ligeledes kan være meget forskelligartet i hver enkelt havområde og medlemsstat;

G. der henviser til, at det i handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige blev aftalt, at EU-fiskerfartøjer fortsat vil have gensidig adgang til Det Forenede Kongeriges farvande og derfor fortsat vil have del i det europæiske havområde, som i øjeblikket rummer 110 havvindmølleparker med mere end 5 000 vindmøller;

H. der henviser til, at forsyningen af vindenergi kan være uregelmæssig og ustabil på grund af skiftende vejrforhold;

I. der henviser til, at mulighederne for lagring af vindenergi stadig er meget begrænsede;

J. der henviser til, at andre kilder til havenergi såsom bølge-, tidevands- og termoteknologi, flydende solcelleanlæg og brug af alger til produktion af biobrændstoffer spiller en vigtig rolle i Kommissionens strategi for havenergi, selv om der i øjeblikket ikke er nogen store anlæg i drift; der henviser til, at de kan bidrage til at opnå klimaneutralitet og øget europæisk lederskab og skabe nye arbejdspladser; der henviser til, at det er nødvendigt at fortsætte med forskning og innovation, da andre kilder til havenergi muligvis kunne være lovende og mere hensigtsmæssige i nogle områder og have mindre indvirkning på fiskeriaktiviteter, fiskebestande og havmiljøet;

Onsdag den 7. juli 2021

K. der henviser til, at havvindmøller har en gennemsnitlig levetid på 25-30 år; der henviser til, at meget få havvindmøller indtil videre er blevet afviklet, og at genanvendelse fortsat er meget kompleks, idet 85-90 % af en afviklet vindmølle genanvendes; der henviser til, at en langsigtet vision baseret på en cirkulær økonomi og livscyklustilgang er nødvendig for at vurdere indvirkningen på andre aktiviteter såsom fiskeri og på lokalsamfund og økosystemer ved projektets afslutning; der henviser til, at miljøvenligt design gennem anvendelse af bestemte materialer og udformning af infrastrukturen kan fremme udviklingen af lokal biodiversitet; der henviser til, at genanvendelsesmetoder eller vedligeholdelse af infrastrukturer som kunstige rev skal vurderes på et tidligt tidspunkt i udformningen af projektet;

L. der henviser til, at den mest omkostningseffektive og mindst pladskrævende metode til realisering af havenergikapacitetsmålet for 2050 ville være gennem flere forskellige sektorers anvendelse af samme havområde ved at overveje en tilgang med fælles gevinster, hvor alle aktiviteter drager fordel af hinanden, eftersom flere aktiviteter på samme sted kan være gavnligt for miljøet og give samfundsøkonomiske fordele;

M. der henviser til, at der er øget konkurrence mellem forskellige anvendelser af havområder, hvilket ofte betyder, at traditionelle anvendelser af åbenlys historisk, kulturel, social og økonomisk værdi såsom fiskeri overses;

N. der henviser til, at det i direktivet om maritim fysisk planlægning hedder, at medlemsstaterne skal tage hensyn til samspillet mellem aktiviteter og anvendelser såsom akvakultur, fiskeri og anlæg og infrastrukturer til produktion af energi fra vedvarende energikilder samt undersøiske kabler, fremme sameksistensen af relevante aktiviteter og anvende en økosystembaseret tilgang;

O. der henviser til, at medlemsstaterne gennem deres fysiske planer for det maritime rum bør bestræbe sig på at bidrage til en bæredygtig udvikling af energisektoren til søs, af søtransporten og af fiskeri- og akvakultursektoren samt til bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøet, herunder modstandsdygtighed over for virkningerne af klimaforandringerne; der henviser til, at fiskeri- og akvakulturinteresser i denne forbindelse bør have særlig opmærksomhed og ikke bør marginaliseres, når medlemsstaterne går videre med deres arbejde og efterfølgende revisioner af de nationale fysiske planer for det maritime rum;

P. der henviser til, at det fremgår af Kommissionens forslag til EU's biodiversitetsstrategi, at »EU vil prioritere løsninger som f.eks. havenergi, offshore-vindkraft, der også giver mulighed for genopretning af fiskebestande«, mens en nylig undersøgelse offentliggjort af Parlamentets Generaldirektorat for Unionens Interne Politikker ([6]) afslører, at der er en dårlig forståelse af potentielle fordele for fiskeriet som en konsekvens af anlæg til havenergi, og at der endnu afventes empirisk dokumentation;

Q. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse »En EU-strategi for udnyttelse af potentialet i offshore vedvarende energi med en klimaneutral fremtid for øje« opfordrede offentlige myndigheder til at planlægge ibrugtagningen af offshore vedvarende energi i et langsigtet perspektiv og fra et tidligt stadium og vurdere dens miljømæssige, sociale og økonomiske bæredygtighed, sikre sameksistens med andre aktiviteter såsom fiskeri og akvakultur og tilsikre offentlighedens accept af den planlagte ibrugtagning;

R. der henviser til, at fiskeri har en relativt lille indvirkning på BNP; der henviser til, at det er af allerstørste betydning for fiskersamfundene i mange medlemsstater;

S. der henviser til, at omkring 80 % af alle fiskerfartøjer i EU er små fartøjer, hvoraf de fleste er familiedrevne virksomheder, der er gået i arv i generationer, og som hovedsagelig opererer i kystnære farvande;

T. der henviser til, at kumuleringen af den nuværende og fremtidige udvikling af havenergi har den største indvirkning på fiskeri efter demersale arter og krebsdyr;

U. der henviser til, at udnyttelse af havenergi, samtidig med at man sikrer miljøbeskyttelse og en bæredygtig udvikling af fiskeriet og andre økonomiske aktiviteter, kræver fælles planlægning og en meget nøje vurdering af kumulative virkninger, herunder de socioøkonomiske;

([6]) Studie — »Impact of the use of offshore wind and other marine renewables on European fisheries«, Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdeling B — Struktur- og Samhørighedspolitik, 12. november 2020.

V. der henviser til, at der er behov for yderligere forskning i virkningerne af havvindmølleparker og andre havenergisystemer på havmiljøet og fiskeressourcerne;

W. der henviser til, at Parlamentet insisterer på, at Unionens 2030-mål for klimaet skal være en reduktion af drivhusgasserne med 60 % for den samlede økonomi i forhold til 1990;

X. der henviser til, at det er nødvendigt at undersøge EU's havbaserede vindressourcer og fremme projekter om havenergi på en måde, som er forenelig med andre anvendelser af det maritime rum, navnlig fiskeri, idet det tilstræbes at opnå synergi og beskytte biodiversiteten;

Y. der henviser til, at overvågning og empiriske analyser af fiskeripraksis før, under og efter opførelsen af havvindemølleparker er vigtigt for at skabe bedre forståelse af sameksistens;

Z. der henviser til, at fundamenterne til havenergianordninger muligvis vil tiltrække havorganismer og kan have virkning som et kunstigt rev;

AA. der henviser til, at Den Internationale Hydrografiske Organisation (IHO) anbefaler at undgå fiskeriaktiviteter i en afstand af mindst 0,25 sømil (463 meter) på hver side af et undersøisk kabel for at minimere risici;

1. understreger, at det er nødvendigt at undgå de mulige negative langsigtede virkninger af havvindmøller for visse økosystemer, fiskebestande og biodiversiteten og dermed for fiskeriet som helhed; fremhæver behovet for en livscyklustilgang til udviklingen af dem, fra opførelse over drift til afvikling, hvorfor det er vigtigt med grundige og detaljerede undersøgelser for at vurdere virkningerne af eksisterende havvindmøller;

2. understreger, at havenergi bør tages i brug på en sådan måde, at der skabes muligheder for andre aktiviteter gennem en tilgang med fælles miljømæssige, sociale og økonomiske fordele, som sikrer fordele for fiskere og lokalsamfund;

3. advarer om, at havenergi kun vil være bæredygtig, hvis den ikke har negative virkninger for miljøet eller for den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, navnlig i de områder, der er afhængige af fiskeri;

4. er bekymret over den manglende forskning i afvikling af havvindmøller og konsekvenserne af afviklingen for miljøet;

5. bekræfter på ny, at det stadig er medlemsstaternes kompetence at træffe beslutning om deres nationale energimiks og teknologier;

6. understreger, at vedvarende energi og energieffektivitet er blandt de vigtigste drivkræfter for at opnå en økonomi uden nettodrivhusgasudledninger; fremhæver, at det for at nå 2030-målet for vedvarende energi er nødvendigt at øge infrastrukturkapaciteten til og produktionen af havenergi i overensstemmelse hermed;

7. fremhæver det store potentiale i vedvarende brint, herunder fra vind- og solenergi, med hensyn til at nå Unionens mål om klimaneutralitet;

8. understreger, at flydende havvindmølleparker har potentiale til at blive udviklet i dybhavsfarvande, hvilket udvider zonerne for udvikling af vindenergi, samtidig med at synligheden heraf fra kysten reduceres; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte opskaleringen og kommercialiseringen af teknologi til bæredygtige flydende havvindmøller, som yderligere mindsker virkningerne for fiskeriet;

9. understreger, at det er nødvendigt at minimere risikoen for, at den omfattende udrulning af havvindmølleparker påvirker havområdernes fysiske funktion, navnlig hav- og luftstrømme, hvilket potentielt kan bidrage til en opblanding af den lagdelte vandsøjle og dermed påvirke næringsstofkredsløbet, bølgedannelsen, tidevandets højdeforskel og sedimenttransporten på havbunden, og at virkningerne heraf skal overvåges nøje, samtidig med at infrasonisk støj fra roterende vinger muligvis kan skræmme fiske- og havpattedyrarter væk fra havvindmølleparker, og elektromagnetiske felter fra undersøiske kabler samt undervandsstøj fra pæleramning kan have alvorlige negative konsekvenser for krebsdyr og havorganismer; fremhæver i denne forbindelse behovet for yderligere udvikling og forskning i, hvordan disse negative konsekvenser undgås og mindskes;

Onsdag den 7. juli 2021

10. bemærker betydningen af at gennemføre bedste praksis med hensyn til at minimere forstyrrelse af og mindske skader på økosystemer i planlægnings-, drifts- og afviklingsfasen af offshorevirksomhed;

11. er af den opfattelse, at installation af produktionsenheder for vedvarende havenergi skal integreres i og modsvare de enkelte staters udviklingsstrategier og energisuverænitet og samtidig være i overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt;

12. fremhæver betydningen af at tage højde for de morfologiske og geografiske særtræk ved områder, hvor der skal opføres havvindmølleparker;

13. mener, at beslutninger om at anlægge infrastruktur til produktion af havenergi bør være baseret på de bedste videnskabelige vurderinger af de dermed forbundne konsekvenser og inddrage alle interessenter i udnyttelsen af de omhandlede områder, navnlig de tilknyttede fiskerisamfund og deres organisationer;

14. understreger, at det er nødvendigt at undersøge de potentielle virkninger, f.eks. havenergisystemers virkninger som kunstige rev, på livet i havet og fiskeriet, hvilket kunne begrænses til den operationelle fase, og undersøge, hvordan afvikling kan gennemføres på en sådan måde, at nyttevirkningerne måske ikke er midlertidige; understreger, at når havvindmølleparker afvikles, skal lokaliteterne efterlades i en tilstand, som giver mulighed for fiskeriaktiviteter, hvis disse har været tilladt før opførelsen eller i driftsfasen, og som beskytter og respekterer miljøet;

15. påpeger, at det er nødvendigt at tage hensyn til havbundens karakteristika, når havvindmølleparker bringes i anvendelse, så der ikke opføres infrastruktur, hvor den risikerer at ændre det lokale levested og økosystem;

16. foreslår at vurdere kombinationen og integrationen af havvindmølleparker i beskyttede havområder i forhold til klart definerede mål for bevaring af levesteder og biodiversitet, herunder dem, der vedrører fiskeressourcer; understreger, at der bør nedsættes forvaltningsudvalg for disse beskyttede havområder for at opnå bedre sameksistens mellem aktiviteter, og at den relevante kompetente myndighed med ansvar for beskyttede havområder skal godkende dem;

17. understreger, at havvindmølleparker så vidt muligt skal placeres i zoner, hvor fiskeri ikke er tilladt, med henblik på at minimere negative virkninger for fiskerierhvervet;

18. anfører, at havvindmølleparker kan have en indvirkning på fiskeriet ved at ændre den geografiske fordeling og tætheden af kommercielt fiskede marine arter, eller hvis de afspærres for fiskeri af sikkerhedsmæssige årsager eller medfører en ændring i fiskeriaktiviteter eller fangstmetoder, f.eks. fra aktiv til passiv;

19. fastholder, at der skal etableres dialog og samarbejde med fiskerne på et tidligt tidspunkt i forløbet; fremhæver behovet for at tage hensyn til lokale økosystemer og lokalsamfundets særegenheder; fremhæver behovet for behørig kompensation til fiskerne, hvis oprettelsen af havvindmølleparker påvirker deres aktiviteter;

20. noterer sig, at det af Kommissionens meddelelse om biodiversitetsstrategien for 2030 fremgår at »EU vil prioritere løsninger som f.eks. havenergi, offshore-vindkraft, der også giver mulighed for genopretning af fiskebestande«, og at muligheden for en kombination af havvindmølleparker og beskyttede områder tages i betragtning;

21. understreger, at de miljømæssige, sociale og økonomiske konsekvenser af havvindmølleparker afhænger af stedsspecifikke forhold, økosystemer og menneskelige aktiviteter, og at interessenternes samarbejde om udformning, gennemførelse og forvaltning af havvindmølleparker er afgørende for at løse problemer af fælles interesse;

22. bemærker, at det muligvis er ikkeindustrielt, kystnært og traditionelt fiskeri, der rammes hårdest af konsekvenserne af anlæggelsen af disse produktionsenheder til havenergi på grund af deres relative nærhed til kysten;

23. understreger, at ikkeindustrielle fiskere og fiskere i kystnære farvande vil blive særligt hårdt ramt, hvis der sker en fortrængning, da de ikke nødvendigvis har kapacitet til at flytte til fjernere fangstområder eller ændre deres fangstmetoder, navnlig hvis havvindmølleparkerne er beliggende i territorialfarvand (12 sømil fra kysten); opfordrer til passende kompensation som en sidste udvej;

24. fremhæver behovet for at gøre det lettere at tegne forsikring for fiskerfartøjer, der opererer i eller sejler igennem områder med havvindmølleparker, da dette i øjeblikket er meget problematisk på grund af de utilstrækkelige erstatningsniveauer, der tilbydes i fiskerfartøjernes forsikringspolicer;

25. påpeger, at enhver begrænsning af adgangen til traditionelle fangstområder direkte påvirker udkommet for fiskere fra de forskellige EU-kystmedlemsstater og afledte job på land; understreger derfor, at der bør gives passende kompensation som en sidste udvej, når det er nødvendigt; påpeger endvidere, at begrænsninger i adgangen kan undergrave en ansvarlig og bæredygtig tilvejebringelse af fødevaresikkerhed;

26. opfordrer medlemsstaterne til i overensstemmelse med bestemmelserne om maritim fysisk planlægning at angive specifikke historiske og traditionelle fangstområder for lokale fiskere som områder, der skal være fri for havenergi;

27. understreger, at en analyse af overlapningen mellem havenergi og fiskeri peger på en kraftig stigning i potentialet for territorialkonflikter i de europæiske farvande i de kommende år; understreger i denne forbindelse behovet for tidlig fysisk planlægning, som inkluderer alle relevante interessenter, med hensyn til såvel placeringen som udformningen af havvindmølleparker; opfordrer til, at der på et tidligt tidspunkt etableres reel deltagelse, dialoger og netværk for at mindske og undgå konflikter;

28. understreger, at der i dag findes nogle eksempler på samarbejde inden for (aktive eller passive) fiskeriaktiviteter i områder med havvindmølleparker; understreger, at samarbejdsorienterede og fællesudformede tilgange til opstilling af havvindmølleparker med henblik på at kombinere dem med andre anvendelser kan mindske den potentielle indvirkning på fiskeriet, styrke forholdet mellem de forskellige involverede sektorer og give dem mulighed for at indgå i et samarbejde til fordel for alle parter;

29. anerkender potentialet for akvakultur og algeakvakultur samt for passivt fiskeri i områder med havvindmølleparker; understreger imidlertid, at der er behov for mere forskning for at vurdere indvirkningen heraf på miljøet og det økonomiske potentiale;

30. er bekymret over, at fiskere, når der ses bort fra forbud mod og begrænsninger på fiskeriaktiviteter, er tilbøjelige til at undgå fiskeri i områder med havvindmølleparker, selv om adgangen hertil er tilladt, på grund af risikoen for utilsigtet beskadigelse, grundstødning og tab af fiskeredskaber, og at deres frygt for et eventuelt erstatningsansvar derfor er en kilde til bekymring, som hindrer sameksistens;

31. understreger, at energimikset i regioner og øer i den yderste periferi i høj grad er afhængigt af import af fossile brændstoffer trods deres lokale karakteristika, som er befordrende for udvikling af vedvarende energi; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at være særligt opmærksomme på og yde specifik finansiering til udvikling af havenergi i disse områder for at mindske afhængigheden af fossile brændstoffer;

32. anerkender potentialet i flydende havvindmøller, som skaber mulighed for anlæg i dybhavszoner og indebærer større afstand fra kystlinjen, begrænsede visuelle virkninger og mindre potentiel territorial overlapning med fiskeområder;

33. understreger, at afviklingen af havvindmøller hverken må skabe varige miljøvirkninger eller udgøre en sikkerhedsrisiko for fiskerfartøjer som følge af eventuel resterende infrastruktur under havbunden; påpeger desuden, at genanvendelsesmetoderne bør udvikles yderligere for at mindske indvirkningen på miljøet; mener, at det er afgørende at sikre, at der kun bygges havvindmølleparker, hvis der anlægges en integreret tilgang til havvindmøllers livscyklus, hvilket betyder, at det fra begyndelsen er klart, hvordan havvindmøller kan konstrueres, opføres, anvendes, afvikles og genanvendes på en bæredygtig måde; understreger endvidere, at afviklingsstrategier, som omfatter alternativ fremtidig brug eller bortskaffelse af anlæggene, bør integreres i konstruktions- og anlægsplanerne fra starten af, og at der skal tages højde for den langsigtede, bæredygtige indvirkning for at overholde principperne for den cirkulære økonomi;

34. opfordrer indtrængende til, at der laves en international standard, som definerer, hvordan vindmøller afvikles, og som giver et samlet overblik over regler og forskrifter om afvikling, samtidig med at principperne for den cirkulære økonomi overholdes;

Onsdag den 7. juli 2021

35. understreger, at der bør indføres finansielle ordninger med henblik på at dække de langsigtede risici som følge af nedlagt offshore-infrastruktur, der kan fjernes, så fiskeriet kan vende sikkert tilbage;

36. understreger, at enhver efterladt infrastruktur under havbunden bør være genstand for passende overvågning;

37. fremhæver, at analyser af de økonomiske, socioøkonomiske og sociokulturelle virkninger af havenergi på fiskeriet mangler i de seneste empiriske undersøgelser; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til ud over at undersøge de miljømæssige virkninger at gennemføre yderligere forskning med henblik på at vurdere de mulige økonomiske og sociale virkninger for fiskeriet af investeringer i havenergi og indkredse hensigtsmæssige metoder til at imødegå disse negative virkninger;

38. understreger, at standardiserede overvågningsprogrammer og harmonisering af data om fiskeriindsatsen er nødvendige for at muliggøre kumulative økologiske og socioøkonomiske såvel som miljømæssige konsekvensanalyser af udvidelsen af havenergi, og at dataenes kompatibilitet og sammenlignelighed skal forbedres;

39. foreslår, at medlemsstaterne øger koordineringen inden for forskning i havvindmølleparker for at lette indsamlingen og udvekslingen af forskningsresultater og -data og udvekslingen af bedste praksis; minder om, at havenergi er en af de mest fremskredne teknologier, men at andre systemer til vedvarende energi kan være lovende og i visse tilfælde mere hensigtsmæssige i nogle områder, hvor der foregår fiskeriaktiviteter, og dermed have en mindre skadelig indvirkning på de økonomiske, sociale og miljømæssige aspekter; fremhæver betydningen af at fremme investeringer i forskning og udvikling i denne henseende;

40. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre det grænseoverskridende samarbejde om maritim fysisk planlægning, herunder med Det Forenede Kongerige, som er den største producent af havbaseret vindenergi i Europa, for at finde løsninger på fælles problemer, integrere strømsammenkoblingerne og lære af bedste praksis;

41. anfører, at maritim fysisk planlægning skal spille en central rolle ved at skelne mellem hvert enkelt havområde på grundlag af dets egne karakteristika og lægge større vægt på vurderingen af, hvordan man opnår muligheder for samlokalisering og mangesidet brug af havvindmølleparker, hvilket er af allerstørste betydning for at opnå en win-win-situation for bæredygtigt fiskeri, akvakultur og havenergisektoren, og ved reelt at inddrage fiskeriet i beslutningsprocessen i modsætning til de alt for vage begreber »høring« og »observatører«, efterlevelse af afgivne tilsagn og forudgående løsning af konflikter om anvendelse;

42. opfordrer medlemsstaterne til i deres egenskab af kompetent myndighed for maritim fysisk planlægning og inden for rammerne af deres fortsatte arbejde med og efterfølgende revisioner af deres fysiske planer for det maritime rum at tage hensyn til behovet for at sikre, at de negative virkninger af havvindmøller for fiskeriet undgås, og at de derfor ikke placeres i fangstområder;

43. slår til lyd for anvendelsen af en økosystembaseret tilgang i den maritime fysiske planlægning med henblik på at fastlægge systembaserede rammer for forståelse og forvaltning af havøkosystemer og deres interaktion med socioøkonomiske aktiviteter;

44. fremhæver betydningen af lokalsamfundsorienterede energiproduktionsordninger, som giver kystsamfund og kooperativer, herunder fiskere, mulighed for at producere deres egen elektricitet og geninvestere overskuddet i lokalsamfundet;

45. understreger, at havvindmølleparker kun bør opføres, hvis det kan garanteres, at der ikke opstår negative miljømæssige og økologiske eller økonomiske, socioøkonomiske og sociokulturelle virkninger for fiskere og akvakulturproducenter, i overensstemmelse med målene i den blå økonomi og den europæiske grønne pagt;

46. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at tage højde for virkningerne af havenergi for havøkosystemet og fiskeriet, når de fastlægger deres energimiks;

47. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til også at arbejde videre på udvikling og anvendelse af andre former for vedvarende energi;

48. opfordrer Kommissionen til at foretage en konsekvensanalyse for at undersøge de forventede økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger af opførelsen af havvindmølleparker i områder, hvor der sandsynligvis vil opstå konflikter med både fiskerisektoren og bæredygtigheden af livet i havet;

49. understreger, at samarbejde på tværs af de sektorer, som er aktive inden for havmiljø og havøkonomi, også vil være en drivkraft for en retfærdig omstilling; opfordrer Kommissionen til at bedømme initiativer, som sætter skub i lokale økonomier og økonomiske aktiviteter på havet, og til at finde synergier mellem sektorer, som kan udgøre fundamentet for en fremtidssikret økonomisk genopretning;

50. fremhæver, at der allerede findes eksempler på sameksistens mellem fiskerisektoren og sektoren for havbaseret vindkraft, og at denne erfaring bør bruges til at finde frem til og dele bedste praksis gennem hele den marine infrastrukturs livscyklus;

51. understreger, at interessenter bør have ret til at deltage i og få indflydelse på maritim fysisk planlægning;

52. understreger, at tidlig, ligeværdig, reel og kontinuerlig høring og inddragelse af interessenter, navnlig fiskere og akvakulturproducenter, udarbejdelse af gennemsigtige retningslinjer og udbetaling af kompensation kan mindske konfliktpotentialet og skabe lige vilkår for fiskeri og havenergi;

53. opfordrer EU til at fremme og støtte havvindmølleparker i sin optræden udadtil, navnlig med tredjelande, hvor adgangen til energi fortsat er ulige og begrænset, i overensstemmelse med målene i den grønne pagt;

54. understreger, at forsigtighedsprincippet i overensstemmelse med artikel 191, stk. 2, i TEUF bør finde anvendelse, hvis det er nødvendigt at træffe afgørelser, inden den fornødne viden eller information foreligger;

55. bemærker, at der kan være behov for yderligere foranstaltninger på EU-niveau, herunder lovgivning, hvis dokumentationen tyder på, at medlemsstaternes fysiske planlægning af det maritime rum ikke garanterer en retfærdig inddragelse af fiskere og andre interessenter og, hvor det er relevant, kompensation for fiskeriet;

56. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at de fysiske planer for det maritime rum sikrer en retfærdig inddragelse af fiskeriet, en bæredygtig videreførelse af deres aktiviteter og på rimelig vis afspejler fiskeres, skaldyrsfiskeres og akvakulturproducenters legitime interesser;

57. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.